

Kraje Anglojęzyczne

- Wielka Brytania
- Irlandia
- Irlandia Północna
- Szkocja
- Malta
- Walia
- Gibraltar
- Wyspa Man
- Jersey
- Guernsey
- Stany Zjednoczone
- Nowa Zelandia
- Afryka Południowa
- Australia
- Kanada

Kraje anglosaskie

kraje, w których system prawny i ustrój polityczny oparte są na brytyjskim systemie parlamentarnym, kultura i obyczaje są w dużej mierze zakorzenione w kulturze i obyczajowości brytyjskiej, ludność w dużym stopniu wywodzi się z obszaru Wysp Brytyjskich, a urzędowym i narodowym językiem jest angielski. Do krajów anglosaskich należą: Wielka Brytania, Stany Zjednoczone, Australia, Nowa Zelandia oraz Kanada (bez Quebecu), Irlandia (bez Gaeltachtu) i Afryka Południowa (bez Volkstaatu). Wszystkie one były niegdyś brytyjskimi koloniami i oprócz USA i Irlandii należą obecnie do Wspólnoty Narodów. Angielski termin „anglosfera” jest często rozszerzany na określenie wszystkich krajów, w których dominują język angielski i angielskie wartości kulturowe, funkcjonujące jako pozostałość po rządach brytyjskich (według Słownika Merriama-Webstera). Takimi krajami są m.in. Indie, Pakistan, Jamajka i liczne, obecne lub były, kraje Wspólnoty Narodów (z wyjątkiem Mozambiku i Rwandy).

Zabytki Wielkiej Brytanii

Big Ben

Słynny Londyński Zegar- nazwa zwyczajowa wieży zegarowej Elizabeth Tower w Londynie w Wielkiej Brytanii. Nazwa początkowo odnosiła się do dzwonu ze St. Stephen's Tower, należącej do Pałacu Westminsterskiego. Obecnie nazwa Big Ben odnosi się często zarówno do dzwonu, jak i zegara oraz samej wieży. 12 września 2012 roku wieża została oficjalnie nazwana Elizabeth Tower dla uhonorowania 60-letniego panowania Elżbiety II.

Katedra św. Pawła w Londynie

Słynny katedralny dziedziniec i ogród- Katedra Świętego Pawła – jeden z najbardziej znanych kościołów anglikańskich w Wielkiej Brytanii i budowli Londynu. Jego budowę ukończono w 1710. Znajduje się w samym sercu londyńskiej dzielnicy City of London i formalnie pełni funkcję głównej świątyni tej dzielnicy. Pieczę nad nim sprawuje bezpośrednio Lord Mayor.

Hyde Park

Hektary zieleni w centrum Londynu- jeden z kilku królewskich parków w Londynie, położony na obszarze 390 akrów. Podzielony na dwie części przez jezioro Serpentine.

Buckingham Palace

Rezydencja królowej i gabinety państwowe- oficjalna londyńska rezydencja brytyjskich monarchów. Największy na świecie pałac królewski, który od 1837 roku pełni funkcję oficjalnej siedziby monarchii. Jedna z pereł architektury późnego baroku. Pałac został zbudowany w 1703 roku jako rezydencja miejska dla księcia Buckingham, Johna Sheffielda. W roku 1761 król Wielkiej Brytanii Jerzy III wszedł w posiadanie pałacu, który został przekształcony w jego rezydencję prywatną. W ciągu kolejnych 75 lat pałac wielokrotnie rozbudowywano. W pałacu jest sześćset komnat, w tym dziewiętnaście reprezentacyjnych, ponad siedemdziesiąt łazienek i prawie dwieście sypialni. Od 1992 roku turyści mogą zobaczyć część z komnat reprezentacyjnych. Przed siedzibą monarchini brytyjskiej znajduje się pomnik jej poprzedniczki – królowej Wiktorii. Rzeźbę z białego marmuru stworzył Thomas Brock w 1931 roku.

Pałac Westminsterski

Pałac Westminsterski – zabytkowy, neogotycki pałac w Londynie, w Wielkiej Brytanii; siedziba brytyjskiej Izby Gmin, Izby Lordów oraz urzędów z nimi związanych; zabytek I klasy od 1970 roku, w 1987 roku wpisany na listę światowego dziedzictwa UNESCO. Jego budowę rozpoczął Knut Wielki w 1016 roku. W XIII wieku stał się politycznym centrum angielskiej państwowości. Do 1512 roku służył jako siedziba monarchy. Od XIII stulecia obradował w nim Parlament. Został przebudowany w XVIII wieku w związku z ustanowieniem Królestwa Wielkiej Brytanii i związanym z tym powiększeniem aparatu administracyjnego. W 1834 roku spłonął w pożarze. Został odbudowany w latach 1840–1870 przez Charlesa Barry’ego przy współpracy z Augustusem Puginem. W latach 1940–1941 ucierpiał podczas nalotów niemieckich.

Tower of London

Tower of London – budowla obronna i pałacowa monarchów Anglii, chociaż ostatni z władców Anglii, który z niej korzystał, to Jakub I. Wzniesiona została w 1078 roku dla Wilhelma Zdobywcy. Tower of London było więzieniem, z którego podobno nie było ucieczki, ponieważ wejście było zaraz nad wodą – podpływno łódkami i tam prowadzono więźniów do celi. Więżono tu m.in. króla Anglii Henryka IV, królową Annę Boleyn, Thomasa More'a, Thomasa Cromwella, Jane Grey, żeglarza Waltera Raleigha, a w 1941 roku Rudolfa Hessa. W swej historii budynek był fortecą, więzieniem, pałacem, a nawet służył jako zoo. Budowla pilnowana jest przez charakterystycznie ubranych strażników, nazywanych Yeomen Warders, a popularnie beefeaterami. W twierdzy są dziś przechowywane liczne zbroje, broń, klejnoty i insygnia koronacyjne. Twierdza Tower jest do dziś zamieszkaana.

Oxford Street

Oxford Street – ulica w Londynie skupiająca ponad 300 sklepów. Jej nazwa wywodzi się od części dawnego Londynu – Oxford Road, która rozpoczynała się w Newgate. Obecnie stanowi część drogi A40, choć nie jest oznakowana, podobnie jak inne drogi w centrum Londynu

Regent's Park

Regent's Park - jeden spośród królewskich parków w Londynie. Zajmuje 197 hektarów. Znajduje się częściowo w City of Westminster, a częściowo w London Borough of Camden. Na północy parku znajduje się londyńskie zoo. Tereny obecnego Regent's Park znany dawniej jako Marylebone Park. W 1538 Henryk VIII odebrał je opactwu Barking i przekształcił w tereny myśliwskie odgródzone rowem i murem.

Kuchnia angielska

Sztuka kulinarna wywodząca się z Anglii, stanowiąca część obszerniejszej kuchni brytyjskiej. Do najbardziej tradycyjnych potraw tej kuchni zalicza się pieczone mięso (szczególnie wołowinę lub jagnięcinę), stanowiące podstawę tzw. Sunday roast, szeroka gama puddingów oraz placków (pies). Innymi charakterystycznymi daniami są ryba z frytkami (fish and chips) oraz śniadanie angielskie (full English breakfast). Poza granicami Anglii kuchnia angielska często cieszy się reputacją pozbawionej wyrazistego smaku czy kojarzona jest z potrawami słabej jakości, na co istotny wpływ miał okres obu wojen światowych, gdy nastąpiło gwałtowne pogorszenie jakości dostępnych składników oraz racjonowanie żywności. Współcześnie daje się zaobserwować tendencję odwrotną, m.in. za sprawą brytyjskich restauracji, cieszących się uznaniem wielu smakoszy.

Koniec